

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

borg amt i sine uddannelsespolitiske udbygningsplaner er nået frem til, at 42 pct. af en årgang inden for den næste halve snes år skal kunne tilbydes plads i gymnasiet. Det kan vel heller ikke være rimeligt, at man vil fastholde den nuværende andel af en ungdomsårgang, der kommer i gymnasiet, ved f. eks. at henvise til, at der er lavet en totaldimensionering for de videregående uddannelser; det får i hvert fald tankerne om gymnasiets almindelige funktion til at lyde hult.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Der har ikke været, og der er heller ikke nogen planer om en samstemning af gymnasiekapaciteten og tilgangen til de længerevarende videregående uddannelser.

Hvad angår udbygningsplanerne, er det klart, at vi løbende vil justere dem.

Alfred Hansen (DR):

Det er sådan også efter den nye gymnasie-lov, som retsforbundet bl. a. indgik forlig med socialdemokratiet om, at det er den afleverende skole, der skal give de elever, som søger gymnasiet, en betegnelse. Denne betegnelse kan være enten »egnet«, »måske egnet« eller »ikke egnet«. Det er, som ministeren helt rigtigt har oplyst her, sådan, at de egnede skal optages på gymnasierne. Den gruppe, man kan være lidt ængstelig for med hensyn til afvisning, selv om de viser sig at være kvalificerede til at blive optaget på gymnasiet, er den gruppe, der får betegnelsen »måske egnet«. For den gruppe kan forældre og de uddannelsessøgende anmode om at komme til en optagelsesprøve på gymnasiet. Man kunne måske frygte, at optagelsesmyndighederne i en periode med manglende lokalekapacitet og højere klassekvotient kunne fristes til afvise elever, som under normale forhold ville være kvalificerede. Vil ministeren sikre, at de elever, der efter en optagelsesprøve får betegnelsen »måske egnet« – ministeren beskæftigede sig kun med gruppen »egnet« – også får en plads i gymnasiet?

Endvidere vil jeg gerne spørge ministeren, om hun vil forhindre en virkeliggørelse af de planer, som har været fremme bl. a. på Fyn og vist også i Frederiksborg amt, om, at man da kunne oprette toholdsdrift, sådan at første hold bliver undervist fra kl. 8 til kl. 14 og

næste hold fra kl. 15 til kl. 21. Jeg finder det helt uansvarligt fra et pædagogisk synspunkt, hvis noget sådant skulle vise sig at være tilfældet, og jeg vil gerne spørge, om ministeren vil gribe ind, hvis det viser sig, at der er tilløb til toholdsdriftsundervisning på gymnasiet enkelte eller flere steder i landet.

Jeg vil endelig spørge ministeren, om ministeren finder det forsvarligt ud fra pædagogiske synspunkter at undervise så mange elever som op til 32, således som jeg har hørt om det, i 1. g. Vi bliver i undervisningsudvalget godt nok trøstet med, at klassekvotienten falder i 2. og 3. g, men det er jo måske netop udtryk for, at antallet af elever har været for højt i 1. g.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg kan bekræfte over for hr. Alfred Hansen, at vi ikke ønsker at udhule den vedtagne gymnasielevs bestemmelser om de »måske egnede«, og det er klart, at der vil også være plads til dem, der efter prøven bliver erklæret »egnet«.

Vedrørende det andet spørgsmål kan jeg ikke dy mig for en lille bemærkning om, hvad spørgeren mon har lavet, mens jeg svarede på spørgsmålet stillet af fru Gertrud Stjernholm Nielsen. Jeg sagde nemlig direkte, at der ikke ville blive tale om eftermiddagsundervisning, man kunne klare problemerne på anden vis.

Hvad angår det sidste spørgsmål, om klassekvotienterne, har jeg ikke noget nyt at tilføje, ud over hvad jeg sagde i undervisningsudvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til *statsministeren* af:

Steen Folke (VS):

»Står regeringen bag minister Lise Østergaards udtalelser om, at »berufsverbot er en krænkelse af menneskerettighederne«?«
(Spm. nr. 664).

Skriftlig begrundelse.

Under folketingets debat om menneskerettigheder den 6. april 1978 udtalte minister Lise Østergaard bl. a.: »Jeg kan sige til hr. Steen Folke: jo, jeg mener også, at berufsverbot er en krænkelse af menneskerettigheder-